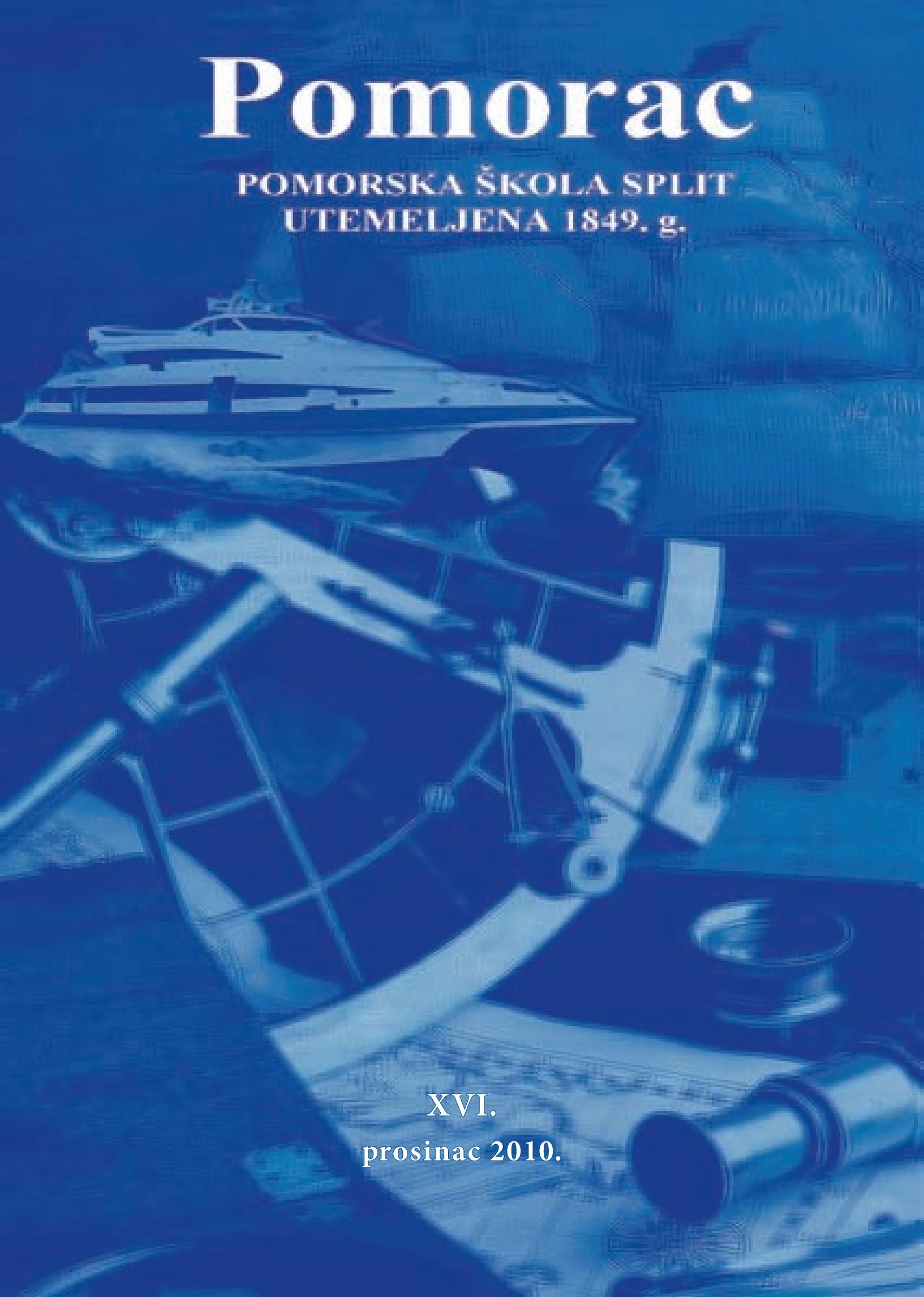

Pomorac

POMORSKA ŠKOLA SPLIT
UTEMELJENA 1849. g.

The background of the entire page is a photograph of a large white cargo ship with multiple funnels sailing on a dark blue sea under a cloudy sky.

XVI.
prosinac 2010.

Sadržaj

Naš Jadran	3
Matejuška.....	4
Kraljica mora.....	7
Plovite i za mene.....	8
U posjeti kod ravnatelja.....	10
Odlikaši.....	11
Voditelj Drago Jukić.....	12
Maturalni ples	13
Projekt EU	14
Putopisni pozdrav.....	16
Jeste li znali (Morski crv, Pulene).....	18
Državna matura.....	20
Kako smo preživjeli Državnu maturu....	22
Žene u muškoj školi	23
Teatar mldih	23
Čime se bavimo	24
Moje razmišljanje	25
Ispratili smo u mirovinu.....	26
Plavi dan	27
Na državnoj smotri turističke kulture....	28
Udruga Zdenac	29
Posjetili smo Nin i Zadar.....	30
Na izletu s vjeroučiteljem	31
Naši radovi	32
Lidrano.....	33
Jesenja Večer	33
Die deutdche Ecke.....	34
Lipa rič domaća / Kampaneli	35
Bacalo	36

POMORAC

Školski list Pomorske škole - Split

UREDNIK: Tatjana Grujić, prof.,
Zamjenici: Jasna Horvat Delić, prof.
i Alen Barać, prof.

Učenici i nastavnici Škole

Pomorska škola u Splitu
utemeljena je carskim ukazom od
24. rujna 1849. godine, kada je
određeno otvaranje, pored
postojećih u Trstu i Rijeci, javnih
državnih pomorskih škola i u Zadru,
Dubrovniku i Kotoru.

U prvoj školskoj godini bilo je upisano devet
učenika. 24. rujna 1874. godine Pomorska
škola u Splitu je ukinuta. Tek školske godine
1925./26.

u sastavu Tehničke škole otvara se
brodostrojarski smjer. Godine 1959. ponovo
se otvara Pomorska škola u Splitu. Ona tada
ima tri odsjeka: nautički, brodostrojarski i
brodograđevni. Škola 1963. seli u zgradu u
Zrinsko Frankopanskoj ulici br. 36, gdje se i
danas nalazi. Danas u školi postaje nautički,
brodostrojarski, Špeditorsko - agencijski i
ribarsko - nautički smjer.

Naš Jadran

Kako očuvati ljepotu, bistrinu i plavetnilo našeg Jadrana? Znanjem, ljubavlju i brigom – jedini je pravi odgovor. Svatko od nas, svojim osobnim primjerom može doprinijeti njegovu očuvanju. Ovom prilikom su nam morski valovi i vjetrovi „dovukli“ tuđe smeće. Ali, što radimo svi mi? Crne jame se kriomice, po noći, ispuštaju u more, na zabranjenim mjestima Jadrana balastne vode, iz koča lete kašete od stiropora, s jedrilica plastične kesice. Stanovnici koji žive uz more u njega bacaju automobilske gume, ispraznjene akumulatore, odbačene hladnjake i stotine drugih nezamislivih stvari, koje potom u akcijama čišćenja podmorja, ronioci vade na obalu. Zašto se tako ponašamo prema ovom modrom biseru kojeg smo opjevali u pjesmama i za kojim tugujemo kada nas život odnese daleko od njega? Jer- ono je svačije, veliko, ogromno, sve može podnijeti, uvijek će ostati mirisno i plavo, pomisli svaki pojedinac kada se ogrijesi o njega. Priroda upozorava, kako promijeniti stanje? Bolje organiziranim nadzorom mora, ali i razvijanjem svijesti svakog pojedinca o važnosti očuvanja Jadrana, a to se postiže znanjem.

urednik

SIGURNU PLOVIDBU MORIMA SVIJETA
žele Vam učenici i djelatnici POMORSKE ŠKOLE, Split

MATEJUŠKA

projekt SEMEP-ovaca Pomorske škole u Splitu

predstavljen na Ljetnoj školi SEMEP-a (10.-17.srpnja 2010. u Komiži na Visu)

Upravo zbog njih, velovaraških ribara,
Matejuška je postala jedini i jedinstveni
simbol splitskog ribarstva

MATEJUŠKA

Matejuška je jedna od rijetkih
ribarskih lučica koja je preživjela u
gradu koji je narastao nekoliko puta.

Međutim, da bi moglo opstati uz bok novih i
uglavne Riva trebala je temeljito uređenje.

Matejuško je ribarska lučica ili mandrož.
Nalazi se na jugoistočnim padinama Marjana u
primjeru Veleoga varoša.

U Velenjem varošu nekoć su živjeli
splitski težaci i ribari.

To se i otvarilo u kolovozu 2009.
kada je Split pozdravio
novu Matejušku.

U rano jutro, kroz strme i krivudave ulice,
odlazili su zarediti svoj težak kruh.

Težaci u splitska polja, a
ribari na Matejušku, pa na more, u ribe.

Moramo priznati, nije protla bez straha.
Poučeni iskustvom Đardina i splitske Rive
očekivali smo svađu.

Ali, jedan splitski arhitekt, koji se dobro
"rozumí" u ovaj "Naš dil Mediterana",
napravio je gotovo pa nemoguće - uređio je
jedan javni prostor u Splitu na koji Špilčari
nisu grintali (pričevali).

Napravio je Matejušku
"po mri Čavika".

Ribari su nam rekli
da im je draža nova
Matejuška nego stara,
a za one kojima je
draža stara, kožu
da ne znaju šta valja.

Ali Matejuška nije samo za ribare.
Uređena je da bi u njoj guštali svi,
od prve do treće dobi, domaći i furešti.

Matejuško Imaj i dardin (park) s fontanom
kameni i drvene klope s pogledom

Novi, veliki mul, maritimno je dizajniran,
kao kameni brod koji svojom pravom bočnjicom
kroz vjetar, ne suprotstavljačući se valovima
već plavi kroz njih.

Taj kameni brod ima i jambol,
na vrhu kojeg
pokazuje, o
negu

smjer vjetra
šta drugo
riba.

Na prvi mre kameni ruču
vjetrove, pa kad zbrojite ribu i
ruču, odma znate koji vitar puše.

A kad vidite ravnjatu onde znate da je toj kameni brijed zapravo ribarski, jer su mu ferari kao u svitserici što su nakon svitlje. Jedranom u potrozi za orđenjem.

Na starom labbnaru Matejuške nekada je stajao Dom vesložkog kluba "Suso", središte sportskog i zabavnog života, te prepoznatljiv simbol Splita.

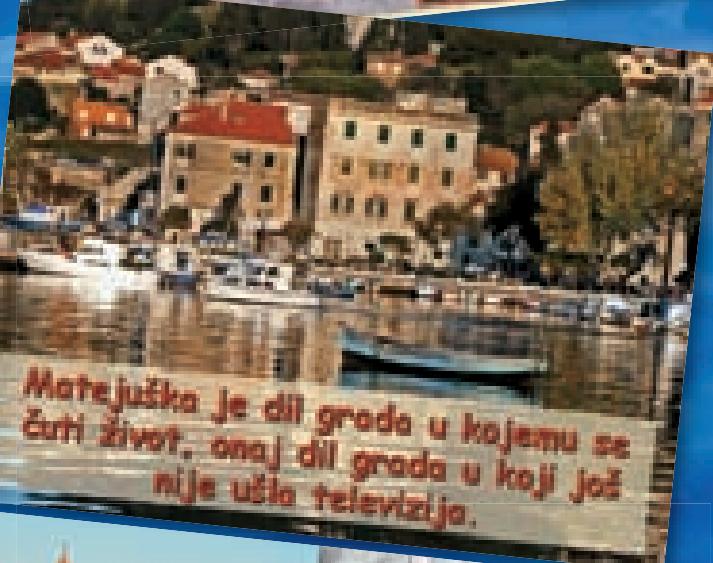
S vanjske strane mandrača Matejuške nalazio se kupalište Bogne Polo drugo po starosti splitako kupalište.

Skoro do kraja 20. st. na istočnom dijelu Matejuške predavači su se pijesak i kamen kojeg su trudili donosili s ulica Četine, te česmama vodu za ogrevanje, ali ih su tada donosili i Brođe i Šolti.

Pižana je pučki naziv za jedno od nekoliko splitskih vrlo ljekovite sumporne vode. To ljekovita voda izvirela je kroz stijene na mjestu gdje danas leži Tomića ulice odakle je potokom curila prema krovu Mandrača Matejuške.

Voditelji:
Ivana Jadrnjarović, prof.
Dorina Vlahović, dipl. inž.

KRALJICA MORA

Svi već sigurno znate da smo dobili novi školski brod. Dugo smo čekali i konačno ga dočekali. Još uvijek nije u funkciji tj. mi učenici nismo njime zaplovili: brod je u Vela Luci na doradi nakon prve plovidbe Nadam se da ćemo uskoro satove praktične nastave imati tijekom plovidbe, a ne u školskim učionicama.

Ali, ja sam ga razgledao i oduševljen sam njime! Tijekom svoje prve, promotivne plovidbe, naša Kraljica mora je uplovila u Split, a ja sam bio među onima koji su je posjetili! To jutro sam se probudio rano i požurio na autobus. U trajektnoj luci sam se spustio do gata Sv.Petra i ostao zaprepašten kada sam je prvi put ugledao, to je najljepši jedrenjak koji sam ikada vidio. Dug je 35 metara, a širok 8, s velikim jarbolima. Tog dana su jarboli bili nakićeni zastavicama za pomorsku komunikaciju. Kada sam se popeo na palubu i razgledao brod, imao sam osjećaj kao da sam u svojem domu. Brodska posada je bila veoma ljubazna, strpljivo su odgovarali na naša pitanja i dopustili su nam da cijeli brod razgledamo. Kapetan i časnici imaju svoje kabine, a veće, zajedničke su predviđene za učenike i studente kada budu na obuci. Posjetio sam i

strojarnicu u kojoj je bilo bučno. U njoj se nismo zadržali dugo, ali zato jesmo na mostu: prelistali smo navigacijske karte i pomno pregledali kormilo za upravljanje, GPS-sustav. Potom smo se spustili u brodski salon u kojem smo ja, Ana i Denis održali video prezentaciju naše Škole pred uzvanicima iz grada i županije.

Nakon svega što sam vidoio i doživio tog dana, u meni se probudila želja da što prije završim školu, ukrcam se na brod i oplovim ovaj svijet!

Marino Zeljković, 3.e

Kategorija plovidbe 2 velika obalna plovidba

Broj učenika/studenata: 28

Materijal gradnje: čelik

Duljina preko svega (trup): 35,00 m

Širina preko svega: 8,55 m

Visina do glavne palube: 5,60 m

Max. gaz: 3,18 m

Istisnina na KVL-u: 378,00 t

Tonaža: 296 GT (88 NT)

Dva jarbola - visina od kobilice: 36,30 m

Površina jedrilja: oko 840,00 m²

Glavni pogon: 2 x 373 kW pri 1800 o/min

Brzina broda: 11,00 čv

Brzina jedrenja: 6,00 čv

Projektant idejnog projekta:

Brodarski institut

Projektant izvedbenog projekta:

Yacht Design Trogir

Brodograditelj:

Montmontaža - Greben, Vela Luka

Naručitelj:

Ministarstvo mora, prometa i veza

Plovite i za mene mojoj Pomorskoj na poklon

*Bio jednom jedan Nikola, veseli petnaestogodišnjak koji je bio poput svih svojih vršnjaka.. Odrastao je okružen pričama o brodovima, olujama, moru. Braća, otac, stric - svi na morskim prostranstvima. I on je poželio ne samo slušati, već i sam pričati o svojim plovidbama. Upisao se u jesen 2008. u našu školu, smjer strojarstvo. Ali, svoj san nije odsanjao... 09. 12. 2009.
..... cesta, trenutak, sudbina.....
Nebesko plavetnilo sada njegov je brod.*

Želeći sačuvati uspomenu na Nikolu obitelj Munitić je pokrenula niz akcija i donirala sredstva Pomorskoj školi u Splitu. O Nikoli, njegovoj obitelji, donacijama školi, razgovarali smo s njegovim ocem.

Predstavite nam svoju obitelj, znamo da ste vezani za more.

Tako je... Moj brat Ino i ja smo završili Pomorsku školu u Splitu. On je danas direktor Agencije za ukrcaj pomoraca "Pasat", a ja još plovim. Baš sam se prije tjedan dana vratio s mora. Sinovi Andro i Marin su također završili ovu školu, smjer nautičar, obojica plove. Moja supruga Vinka, profesor je tjelesne kulture, ali nikada nije radila u struci. Andro se oženio i dobili smo unučicu Nicole koja unosi radost u naše živote.

Ponukani osobnom tragedijom, pomogli ste

učenicima Pomorske škole, tko Vam je sve pomogao u realizaciji vaše ideje?

Obitelj je organizirala koncert čiji prihod smo, uz već prikupljena sredstva i našu donaciju, predali školi za uređenje strojarskog kabineta. Generalni pokrovitelj je bio „Tommy“, zatim „Pasat“, Hidrografski institut, agencija „Globtik“, te prijatelji i drugi s manjim donacijama. Puno nam je pomogao gospodin Joško Elezović. Na koncertu, koji se održao na Gripama su nastupili: klape Cambi i Iskon, Doris Dragović, Zorica Kondža, grupa Viva, Goran Karan, dvije klape More (trogirsко-splitska i šibenska), Dalmatino i Ribari (Boris Oštarić). I ovim putem, svima se još jednom zahvaljujem što su se odazvali našem pozivu za sudjelovanjem.

Predstavite nam svog sina Nikolu, kakav je bio kao dječak, što je volio?

Nike je bio pun ljubavi i vedrog duha, volio je sve dijeliti s drugima. Svatko ga je volio, a on je posebno volio braću. Bio je zainteresiran za sport. Rano se opredijelio za vašu školu, bilo je samo pitanje koji će smjer odabrat. Na kraju se odlučio za strojarstvo, čemu su vjerojatno pridonijele i moje priče o tom zanimanju koje je rado slušao. Bio je jako vješt, znao je rastaviti i sastaviti motor. Volio je strojarstvo. U školi su mu se posebno sviđala predavanja profesora Topića.

Koju biste poruku uputili našim učenicima?

Neka budu ponosni na svoju školu, iako je ona u

ovom gradu „bagatelizirana“, uvijek se na nju gledalo s jednim okom, zatvorenim: “on će navigavat, on će imat”. Ljudi nisu ni svjesni kako je život nas pomoraca težak

Malo je ovakvih poslova koji čovjeku grade ponos. Kada završe školu i počnu ploviti, imat će težak, ali pošten život, svojim obiteljima će pružiti normalnu egzistenciju i neće se sramiti hodati ulicama grada.

Vama i Vašoj obitelji želim zahvaliti u ime učenika i djelatnika naše škole.

Mi nećemo stati s našim akcijama: U Pomorskom muzeju, 06. 12. 2010. bit će otvorena prodajna izložba slika moje supruge. Sredstva prikupljena prodajom, donirat ćemo školi za modernizaciju nastavne opreme.

15. 01.2010. otvoren je brodostrojarski kabinet u školi. Od prikupljenih sredstava, opremljen je: hidrauličkim kormilarskim modularnim uređajem s vinčom, FESTO simulacijom za hidrauliku, pneumatiku i automatizaciju te s 9 računala. Otvorenu su nazočili i članovi obitelji Munitić

Alen Barać, prof.

U posjeti kod ravnatelja

Molimo Vas da se predstavite našim čitateljima.

Rođen sam 1959. godine u Splitu. Bio sam učenik ove škole, a kasnije sam završio i Pomorski fakultet (brodostrojarsko usmjerjenje). Upravo zbog toga sam emotivno vezan uz školu. Po diplomiranju sam se zaposlio u Jugovinu. Tu sam radio sedam godina, nakon stecaja 1991. priključio sam se nastavničkom kadru škole. Predavao sam strojarsku grupu predmeta, a ravnateljem sam imenovan 14. 04. 2009. Oženjen sam, otac dviju kćerki. **Jeste li zadovoljni stanjem u školi? Opremljenošću, učenicima, profesorima, nastavom? Što biste rado promijenili?**

Nisam u potpunosti zadovoljan opremljenošću škole te smo se stoga prijavili na natječaj koji je bio objavljen na internetskim stranicama Agencije za strukovno obrazovanje, za dobivanje sredstava iz Europske unije. Profesori i učenici su dobri, trude se, a s onom manjinom koja pravi probleme, više rade voditelji i pedagoginja. Volio bih za sve predmete urediti specijalizirane učionice, tako da nastava bude u potpunosti kabinetskog tipa (što sada nije).

Predstavite nam projekt za koji smo dobili bespovratna sredstva EU-e. Što će se sve uređiti?

Na projektu radimo ja, profesor Mijo Nejašmić i profesorka Zdenka Blaslov. Uložili smo mnogo truda pri njegovoj pripremi. Morate znati da se na ovaj natječaj javio veliki broj škola. Udržali smo se s Pomorskom školom iz Zadra (koja je naša škola partner), zajednički smo izradili projekt, dobili smo 143 tisuća eura od čega 10 tisuća ide zadarskoj školi za opremu. Bili smo veoma ponosni kada smo saznali da je naš projekt prihvaćen. Nabavit ćemo novu opremu i dograditi postojeću na kojoj će se obučavati učenici brodostrojarskog i ribar-

sko-nautičkog usmjerenja. Korištenje sredstava će se nadzirati, a dio je predviđen i za edukaciju profesora. Mi kao škola moramo sudjelovati s 13 tisuća eura i dobili smo obećanja iz Županije za pomoć. provedba cijelog projekta će trajati 14 mjeseci.

Kakav je bio uspjeh učenika naše škole na Državnoj maturi?

Učenici su ozbiljno shvatili Državnu maturu, zadovoljan sam provedbom iste u školi, nije bilo nikakvih povreda pravilnika. Prolaznost je bila vrlo visoka, ali smatram da su ocjene mogле biti bolje. Većina naših učenika je nastavila školovanje na Pomorskom fakultetu, a pojedini su upisali i neke druge studije. Mali je broj onih koji su samo obranili Završni rad i već započeli svoj radni vijek. **Imate li saznanja kada će konačno učenici zaploviti na svom novom školskom brodu Kraljici mira?**

Sljedeće školske godine. Problemi su se javili (materijalne prirode). Jučer su mi javili da je sve odobreno. Inače, brod će služiti svim srednjim pomorskim školama i fakultetima. Ovisno o broju učenika i studenata, bit će vremenski raspoređen.

Predstavite nam vaše radne obveze.

Moje radne obveze? Previše ih je. Mi smo posebna škola: spadamo pod Ministarstvo obrazovanja (koje nas financira), ali i pod Ministarstvo mora što poveća obveze. Trenutno radimo na novom sustavu obrazovanja pomoraca, također sam dosta zauzet i oko provedbe projekta o kojem smo razgovarali.

Smijemo li Vam iznijeti nekoliko prijedloga? Molimo Vas da se poboljša suradnja s brodarima, javljaju se problemi oko obavljanja kadeture. Znamo da je kriza i recesija, ali mi nemamo školsku dvoranu za tjelesni odgoj, postoje li planovi za njenu izgradnju?

Izgradnja školske dvorane nije izgledna u bliskoj budućnosti; nemamo sredstava niti prostora! Ipak vi nastavu imate na ASK-ovom natkrivenom igralištu. Što se tiče kadeture, smanjio se broj domaćih brodara i to izaziva problem. Nitko ne želi obučavati kadeta koji ga ubrzo napušta zbog povoljnijih ponuda. Treba osjećati više lojalnosti prema poslodavcu.

Tko postupi nearlojno, zatvara vrata ostalima!

Hvala Vam što ste me primili i odgovorili na moja pitanja. U ime svih učenika, želim Vam mnogo uspjeha u radu.

Rafaela Perišić, IV.c

NAŠI ODLIKAŠI

(na kraju školske godine 2009./ 2010.)

PRVI RAZREDI:

Niti jedan učenik prvih razreda nije ostvario odličan uspjeh ?!

DRUGI RAZREDI:

JOSIP SPAIJA, 2.b

MARTINA KOVACIĆ, 2.c

TONKO LUČIĆ LAVČEVIĆ, 2.d

PETAR NOVAKOVIĆ, 2.e

LESKUR MARIN, 2.f

HRVOJE STIPICA, 2.f

TREĆI RAZREDI:

MARKO DE MICHELI - VITTURI, 3.a

ANDREA MAJSTROVIĆ, 3.c

RAFAELA PERIŠIĆ, 3.c

BRUNO PRGOMET, 3.c

ANTONIO BAŠKOVIĆ, 3.e

DENIS RINČIĆ, 3.f

TIN PRITIŠANAC, 3.g

ČETVRTI RAZREDI:

ELA MANDIĆ, 4.c

NIKOLINA MRČELA, 4.c

Profesor Drago Jukić naš voditelj

Svake se godine jedna nova generacija prvaša upiše u našu školu, a druga, starija nas napusti. Dolaze djeca, a odlaze mladići. Odlaze ne samo s diplomama, već prepuni dojmova, događaja, ali i uspomena na profesore koji su im predavali. Velika većina njih ponijet će sa sobom lik profesora Drage Jukića, ne zbog nastave(iako ima i takvih). On dugo godina vodi A smjenu (smjenu prvih i drugih razreda). S ulaznih vrata požuruje u školu, njemu se upućuju učenici kada nešto zgriješe ,kod njega se odlazi po dopuštenje za odlazak s nastave. Upravo zbog navedenog, postavili smo mu nekoliko pitanja:

Učenici prije, učenici danas ?

Svakodnevna životna težina u većini obitelji ostavlja velike tragove i u životu tih mladih ljudi što se reflektira u njihovom odnosu prema vladanju i učenju. Ranije generacije izražavale su više vedrine, živosti i svakodnevne radositi, upravo zato

nastojimo to sivilo zamjeniti vedrijim bojama. **Što biste promijenili u njihovom odnosu prema radu?** Osnovni problem u njihovom radu je isključivo kampanjsko učenje. Volja za radom dolazi pred kraj prvog polugodišta u nakani da isprave barem neke negativne ocjene, a druga polovica svibnja pa do kraja nastavne godine je udarni termin za postignućem boljeg uspjeha. U cijelom nizu prigoda uvijek naglašavam da "ispravan" raspored slobodnog vremena može zadovoljiti sve njihove potrebe od učenja, sportskih, vjerskih i drugih aktivnosti, ali naglašavam svakodnevni raspored vremena!

A profesori, slušaju li Vas i oni? Što biste kod njih pohvalili, a što pokudili?

Ja stvarno moram izraziti zadovoljstvo u radu sa većinom profesora koji uistinu krajnje profesionalno odraduju svoje zadaće, ali ima i onih koji se teže snalaze u prosvjjetarskim vodama. One, kod kojih su vode često uzburkane, nastojimo usmjeriti prema mirnijim vodama, neke dane uspijevam, ali ima i dana kada udaram u neprediđene hridi, ali kako ja nisam po zvanju nautičar onda mi je to oprošteno. Osobno mi čini zadovoljstvo i kod učenika i kod profesora, redovito dolaženje na nastavu, a svako zakašnjavanje me iritira, jer naša je škola "brod" na kojem se moraju poštivati pravila ponašanja (kućni red).

Marino Zeljković, 3.e

Maturalna večer 2009./10.

Kada uđete u predvorje naše škole, možete primijetiti pored zastave Republike Hrvatske, i zastavu Europske Unije. Sigurno se pitate : "Zašto?". Evo i odgovora.

U prostorijama Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, 27.rujna 2010. potpisano je 18 ugovora o dodjeli nepovratnih sredstava strukovnim školama u okviru IV. komponente Instrumenta za pred pristupnu pomoć (IPA) za projekt „Implementacija novih kurikulum“ . Među njima je bila i Pomorska škola Split.

No, priča ide godinu dana unatrag. Naime, tada je ravnatelj dobio poziv iz Agencije za sudjelovanje na Info radionici za Implementaciju novih kurikulum - dodjeljivanju nepovratnih sredstava strukovnim školama u okviru IV. komponente Instrumenta za pred pristupnu pomoć (IPA) . Tu je informaciju podijelio sa mnom, zaključili smo kako bi to moglo

Predvorje škole

biti vrlo interesantno, prijavili se i otišli u Zagreb.

Na radionicama smo dobili dosta dobre upute glede određenog projekta i što se pod tim

sve podrazumijeva.

ASO i IPA program – istaknuli su ideju da se kroz poticanja novih inovativnih pristupa obrazovnom sadržaju i metodama podučavanja u strukovnim školama , osigura usklađenost strukovnog obrazovanja s promjenama u gospodarstvu, odnosno s tržištem rada, te da se učenicima strukovnih škola pruži što kvalitetnije obrazovanje.

Po povratku u Školu uključujemo prof. Miju Nejašmića i stvaramo zajednički plan. Prvotno smo razmišljali o kompletno novom programu, ali smo onda zaključili da to zbog kompleksnosti našeg obrazovnog sustava nije moguće provesti tijekom jedne godine dana (koliko traje izvedba projekta). Stoga stvaramo plan- postojeću brodostrojarsku učionicu, odnosno opremu u njoj, unaprijediti novim tehnologijama.

Primjena novih tehnologija obuhvatila bi brodostrojarsko usmjerjenje, ali i ribarsko nautičko usmjerjenje koji se usklađuju u nekim strukovnim segmentima. Područja, koja je naš projekt obuhvatio, su: pneumatika, električni strojevi, osnove elektronike, PLC i automatizacija, zaštita električnih izolacija i senzora. Za ova će se područja nabaviti nova oprema i dograditi postojeća. Naravno, to podrazumijeva i dodatnu edukaciju profesora koji predaju ta nastavna područja što je također projektnom dokumentacijom i predviđeno.

Bilo je puno lakše sve zamisliti, negoli napraviti, znali smo da bez puno truda i izvannastavnog rada, nećemo u svemu tome uspjeti! Čuli smo kako je teško ispisati administrativnu papirologiju, udovoljiti uvjetima EU-e.

Ja i prof. Nejašmić smo izradili Logičku matricu. To je osnova cijelog projekta, sadrži različite ciljeve i zadatke, aktivnosti koje su potrebne za izradu i ostvarenje projekta, kao i očekivane rezultate. Zahtjevan posao, ali smo očito uspjeli u tome.

Odabrali smo školu partner, što je bio jedan od uvjeta. Za nas je to logično bila: Pomorska škola Zadar.

U 11. mjesecu ,ravnatelj, prof. Najašmić i ja, još

Pomorska škola Zadar

Pomorska škola Split

jednom, odlazimo na dvodnevnu Info radionicu u Zagreb gdje dobivamo ne samo teoretsku, već i praktičnu pomoć i sugestije kako ispuniti papirologiju. Naravno to je pomoglo, ali smo se morali i sami namučiti i snaći u ispisivanju obrazaca. Kako dokumentacija mora biti na engleskom jeziku, koji nije govorni već administrativni, obratili smo se za pomoć profesionalcima koji se bave takvom vrstom prijevoda.

Puno nervoze, sumnji, truda, sati i sati rada uloženi su u sve to. Trebalo je zadovoljiti bezbroj uvjeta koji su se postavljali u materijalima projekta te je 18. prosinca 2009. dokumentacija predana u prostorijama ASO.

Tada nastupa razdoblje dugog čekanja- naime, rezultati su se očekivali početkom rujna 2010., a do tada je trebalo čekati sve njihove provjere.

Što reći o trenutku kada smo dobili vijest da je naš projekt prihvaćen?! Osjećaj radosti, ponosa, ali i straha pred odgovornošću, jer znamo da nas tek

sada čeka užasno važan posao: implementacija.

Naš projekt je vrijedan 179, 760 EUR-a. njegovo službeno ime je **Modifikacija postojećih kurikulum-a uvođenjem novih tehnologija**

Ne znam točno koliko je škola prijavilo svoje projekte, ali na Info radionicama nas je bilo više od 100. Sredstva za projekte je dobilo 18 škola. S ponosom mogu istaknuti kako u smjeru Istre, Primorja i Dalmacije niti jednoj drugoj školi, osim naše, nije prihvaćen projekt.

Ovim smo projektom pokazali kako možemo i znamo samostalno prepoznati, kao i odrediti potrebe osuvremenjivanja nastave. U skladu sa Školskim kurikulumom iskazujemo kako imamo vlastitu viziju razvoja .

Zahvalni smo ASO koja podupire i promovira projekte koji nam pomažu da kroz dostupne fondove EU-e poboljšamo naš rad.

Zdenka Blaslov, prof. mentor

Potpisnici ugovora 22.rujna 2010. u Zagrebu

Putopisni pozdrav

U Oslo, glavni grad Norveške, slijjećemo oko 14 sati, vani vrijeme tipično norveško, kiša s jakim vjetrom, ali već sam navikao na to. Zbogom suncu i Dalmaciji za slijedeća tri mjeseca! Nakon kratkog predaha, nastavljamo put prema Averoyu, malom norveškom gradiću u kojem nas sutra čeka brod "Laxfoss" na koji ću se ukrcati u svojstvu 1. časnika palube.

Noćimo u hotelu i popodne dolazimo na brod. "Laxfoss" je brod za rasuti teret (bulk carrier) koji plovi između Islanda i Europe, u Europi najčešće za Dansku, Švedsku, Norvešku, Njemačku, Englesku i Nizozemsku. Na Islandu se obično krca riblja hrana za Europu, dok se iz Europe za Island krca žito. Brod ima jedno skladište i tri pomične pre-grade (bulkhead) koje se mogu postaviti na sedam različitih pozicija unutar skladišta. To ovisi o tome koje se kokličine tereta krcaju. Navigacijski most u potpunosti je opremljen svim uređajima uključujući ECDIS i GMDSS.

U Averoyu smo iskrčali ostatak terteta riblje hrane, pripremamo brod za odlazak i oko 4 sata ujutro krećemo za Rotterdam. Putovanje će trajati oko tri

dana uz uvjet lijepog vremena. Prije početka putovanja pripremam karte međutočke plovidbe i plan tereta. U Rotterdamu ćemo krcati kukuruz u vrećama, a zatim idemo za Dansku i Švedsku nadopuniti teret za Island.

Plovimo uz obalu Norveške, ima nešto jugozapadnog vjetra, ali ne toliko jakog da bi nas zaustavio. U plovidbi sam na straži od 24 do 06 i od 12 do 18. Nije baš lako, ali naučio sam na to, prije su ovi brodovi imali i 2.časnika palube, ali to je bilo u neka stara bolja pomorska vremena. "Radio Norge" s izvrsnom glazbom mi krati vrijeme u ovim dugim noćima. Na pilotsku stanicu u Rotterdamu stižemo 20. 09. malo prije ponoci, krcamo pilota i oko tri sata ujutro smo vezani. Ukrcaj započinje odmah tako da nastavljam raditi i već oko sedam sati završavamo ukrcaj. Stigla je i odlična vijest: ostajemo u Rotterdamu tri dana jer teret u Danskoj nije spreman! Premještamo se na drugi vez u Rotterdamu i u deset sati ujutro konačno idem odmoriti!

Parkade, mjesto veza, udaljeno je dvadesetak minuta hoda od centra Rotterdama. U Rotterdamu najvećoj europskoj luci bio sam nekoliko nekoliko

puta, ali nikad nisam uspio upoznati grad. Ili je vez bio toliko daleko da se nije isplatio ići u grad ili je ukrcaj/iskrcaj tereta bio toliko brz da nije bilo vremena za izlazak. Šetam polako prema centru, uz kuće tipične nizozemske arhitekture i biciklističke staze prepune biciklista. U Nizozemskoj, kao i u ostalim zemljama sjeverne Europe, bicikl je prijevozno sredstvo br.1. Tu postoje i semafori za bicikle! I evo me u centru prepunom ljudi iz svih mogućih krajeva svijeta. Teško je u nekoliko rečenica opisati sve te lijepе stvari koje sam video, ali jednu stvar moram istaknuti, a to je pomorski muzej u samom centru Rotterdama koji je djelomično smješten u samoj staroj luci. U njemu su izloženi primjeri starih brodova i lučke mehanizacije. Nakon tri predivno provedena dana u Rotterdamu, krećemo za Dansku i nakon četri dana, rano ujutro stižemo u Hundested, malu luku na sjeveru otoka Sjælland. Krcamo žito i već popodne je "partenca" za Ystad, gradić na jugu Švedske u kojem ćemo kompletirati teret za Island.

Od Hundesteda do Ystada ima samo 120 NM te planiramo doći rano ujutro. Navigacija je vrlo zanimljiva jer se prolazi tjesnacem "The Sound" koji je širok samo 2 NM između Danske i Švedske. Ovo su područja gustog prometa gdje se isključivo plovi shemama odvojene plovidbe i gdje se na određenim mjestima mora javljati pozicija broda obalnim stanicama koje nadziru cjelokupni promet.

Rano ujutro oko 05 sati stižemo u Ystad, predivan gradić, ali ukrcaj počinje odmah i nema vremena za izlazak. Popodne oko 15 sati završavamo ukrcaj i krećemo za Island, odnosno Reykjavik. Vraćamo se istim putem, prolazimo "The Sound" i onda Kategatom prema Skageraku. Kategat je more koje je okruženo Danskom na zapadu i jugu, i Švedskom na istoku. Iz Kategata se ulazi u Skagerak, prolaz između Norveške, sjeverozapadne Švedske i otoka Yland u Danskoj. Iz Skageraka ulazimo u Sjeverno more, prepuno naftnih platformi i remorkera, plovimo prema otočiću Fair Isle između otoka Orkney Island i Shetland Island na krajnjem sjeveru Engleske. Ovo je ujedno i zadnja međutočka plovidbe

gdje se na radaru vidi obala i na kojoj imamo signal za mobitel! Ulazimo u Sjeverni Atlantik i do prvog kopna, a to je otočić Vestman na jugu Islanda, ima oko 550 NM. Jedino što si možemo poželiti je lijepo vrijeme, a u Sjevernom Atlantiku ono je vrlo čudljivo pa je potrebno stalno pratiti vremensku prognozu. Srećom, ovog puta imali smo južni i jugoistočni vjetar jačine 6-7 i mora 5-6 po Beaufortovoj ljestvici, a to se u Sjevernom Atlantiku smatra bonacom! I tako, nakon 6 dana plovidbe, stižemo u Reykjavik, a ja završavam ovaj kratki putopis čestitajući blagdan Sv. Nikole, Božić i Novu godinu svim učenicima Pomorske škole, budućim pomorcima.

Vaš profesor:
Juraj Palčić,
dipl. ing.nautike, kapetan duge plovidbe

VELIKI MORSKI CRV

Veliki morski crv se koristi kao mamac(ješka) za ulov bijele ribe. Mnogi ribari ga ne znaju vaditi, već ga kupuju od onih koji se profesionalno time bave.Tako u Splitu na Matejuški možete vidjeti prodavače

koji nude izvađene crve u kantama. Vikendom ih kupuju ljudi koji se spremaju u ribolov. Ja se kod kuće bavim njegovim ulovom (cijena dobrog crva iznosi 60 kuna). Prije su ga ljudi vadili hodajući po plitkom moru uz obalu i tražeći njegovo stanište kroz laštru (uokvireno staklo). Danas ga najčešće vadimo iz dubine od oko 6 metara. Velikog morskog crva možemo naći na različitom dnu: muljevitom, pjeskovitom, pa čak i na kamenitom. Živi u rupi, a u dnu pravi podzemne hodnike ili fumare. Izlazi najviše noću, a danju svoju rupu prekriva ljuskama, kamenićima kako bi se zaštitio. Njega se lovi tzv. trapulama.Trapula se sastoji od središnjeg metalnog ili plastičnog dijela (četvrtastog, dužine od 10 do 15cm), naprijed su nazubljena vrata ,a na stražnji otvor postavljamo ješku. Obično to bude srdela ili neka druga manje cijenjena riba, crva privlače jaki neugodni mirisi.Iz svog iskustva mogu reći da je jako provokativan kada izlazi iz rupe. Ponekad zna izlaziti i do pola sata, ili izade jedan metar pa se opet povuče u rupu,i tako po nekoliko puta. U tom slučaju zna i puknuti, ako jako povučemo, zato se postavlja komad stiropola na trapulu koji je polako podiže na površinu.

„ Dobar“ bi crv trebao imati od 1,5 do 2 metra dužine. Vađenje velikog morskog crva zahtijeva mnogo strpljenja i dobre ronilačke sposobnosti. On je izvanredna ješka te se uloženi napor isplati dobrim ulovom. Ljudi ga nisu prije vadili,priča se da ga je ribolovcima otkrio jedan talijanski zarobljenik koji je nakon II.svjetskog rata radio u „škveru“.Zanimljivo je da biologija još uvijek nije razotkrila sve tajne života ovog neobičnog morskog stvorenja.

Tonko Lučić-Lavčević, 3.d

IZ POVIJESTI NAUTIKE - PULENA

Pulena je drveni kip na jedrenjacima koji je bio čvrsto ograđen i dobro pričvršćen pri koritu na kljunu broda ispod bonpresa. Obično su bile drvene u obliku sirena, zmajeva, anđela, svetaca ili različitih glava (stvarnih i nestvarnih bića). Nazivaju ih još bestionima (Dubrovnik) ili zvir (Hvar). Njihova je namjena bila iznenađenje, upozorenje, utjerivanje straha, zaštita i spas za posadu na otvorenom moru.

Pomorci su se „ufali“ u mirnu plovidbu i sretan povratak svojim obiteljima kada su na brodu imali pulenu, govorili su: „pulena lipa i draga, čuvaj nas stina i vraga“. Smatrali su da je uništenje pulene najveća nesreća tako da su se one prenosile s broda na brod, a vjerovalo se da se tako prenosi i milost bogova. Stoljećima su se postavljale na brodove, ali danas su zaboravljene te se rijetki sačuvani primjeri čuvaju u muzejima diljem naše obale. U Pomorskom muzeju u Splitu bila je postavljena izložba sačuvanih pulena prošle godine pod nazivom „Zviri i pulene“. Izraz pulena dolazi od francuske riječi „la poulaine“ što znači kljun, odnosno kljun broda. Naša najpoznatija pulena se čuva u Hvaru, to je zvir koja je bila dio broda koji je sudjelovao u bitci kod Lepanta 1571. godine.

Hrvoje Stipica,3.f

Od školske godine 2009/10. uvedena je Državna matura. Jedna generacija je već polagala i upisala studije koje je željela. Uveden je sustav prijava za upis na studijske programe putem *Nacionalnoga informacijskog sustava prijava na visoka učilišta* (nispu). Prednosti ovog sustava su očite – transparentan, pravedan i jednostavan način upisa za sve uključene u postupak. Kandidati na jednome mjestu mogu prijaviti i do deset studijskih programa, bez odlaska na visoka učilišta, polaganjem jedinstvenih ispita, time je olakšan pristup kandidata visokome obrazovanju. Ove godine su napravljena neka poboljšanja u izvedbi:

- promijenjen je Kalendar polaganja ispita Državne mature te se svi ispiti (osim eseja iz hrvatskoga i stranih jezika) pišu nakon završetka nastavne godine za učenike završnih razreda srednjih škola.
- pojednostavljena je procedura sa PIN-ovima i TAN-ovima

Što je Državna matura i od kojih se ispita sastoje?

Državna je matura skup ispita iz određenih nastavnih predmeta koje je učenik učio tijekom svoga školovanja, ali ispiti ne provode i ne ocjenjuju nastavnici škole, nego javna ustanova (Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja) na završetku četvrtoga razreda gimnazije i na završetku četverogodišnjih strukovnih, odnosno umjetničkih škola. Ispiti Državne mature provode se u isto vrijeme, s istim ispitnim materijalima i na isti način za sve učenike u Republici Hrvatskoj. Učenici gimnazija završavaju srednjoškolsko školovanje ispitom Državne mature, a učenici četverogodišnjih škola imaju izbor:

- a) naprsto završiti četvrti razred tijekom kojeg izrade i obrane Završni rad. Nakon toga su spremni za zapošljavanje sa srednjom školskom spremom
- b) položiti ispit Državne mature i time si omogućiti upis na studij. Naime, da bi se upisalo bilo koji studij Republiči Hrvatskoj, potrebno je položiti ispite Državne mature. Na velikom broju fakulteta, taj ispit je

naprsto zamjena za razredbeni ispit koji se polagoa pri upisu na fakultet. Tek manji broj fakulteta (npr. umjetničke akademije) traži za upis još i dodatnu provjeru vještina.

Podatci o uspjehu učenika unose se u Nacionalni informacijski sustav prijava na visoka učilišta (nispu). U njemu su :

- a) podatci o uspjehu učenika tijekom srednjoškolskog obrazovanja
- b) podatci učenika o uspjehu na ispitima Državne mature

To znači da je za nastavak školovanja, uspjeh tijekom školovanja, također jedan od elemenata za upis. Uvjete za upis na fakultete, propisuju fakulteti autonomno, dakle i razinu ispita Državne mature i izborne predmete određuju sami fakulteti. Uvjeti koje fakulteti traže za upis na svoje programe, bit će objavljeni na www.postani-student.hr

Ispit iz Državne mature se sastoji od tri obvezatna predmeta: hrvatskog jezika, matematike i stranog jezika (koji je učenik slušao 4 godine). No, osim tih ispita, učenik mora, radi potrebe upisa na određeni fakultet, položiti i izborne predmete , ukoliko se traže za upis na odabrani fakultet

Kalendar ispita Državne mature (obvezatni predmeti)

LJETNI ROK

04. travnja 2011.

Hrvatski jezik – esej (osnovna i viša razina)

05. travnja 2011.

Engleski jezik (osnovna i viša razina)– čitanje s razumijevanjem

23. svibnja 2011.

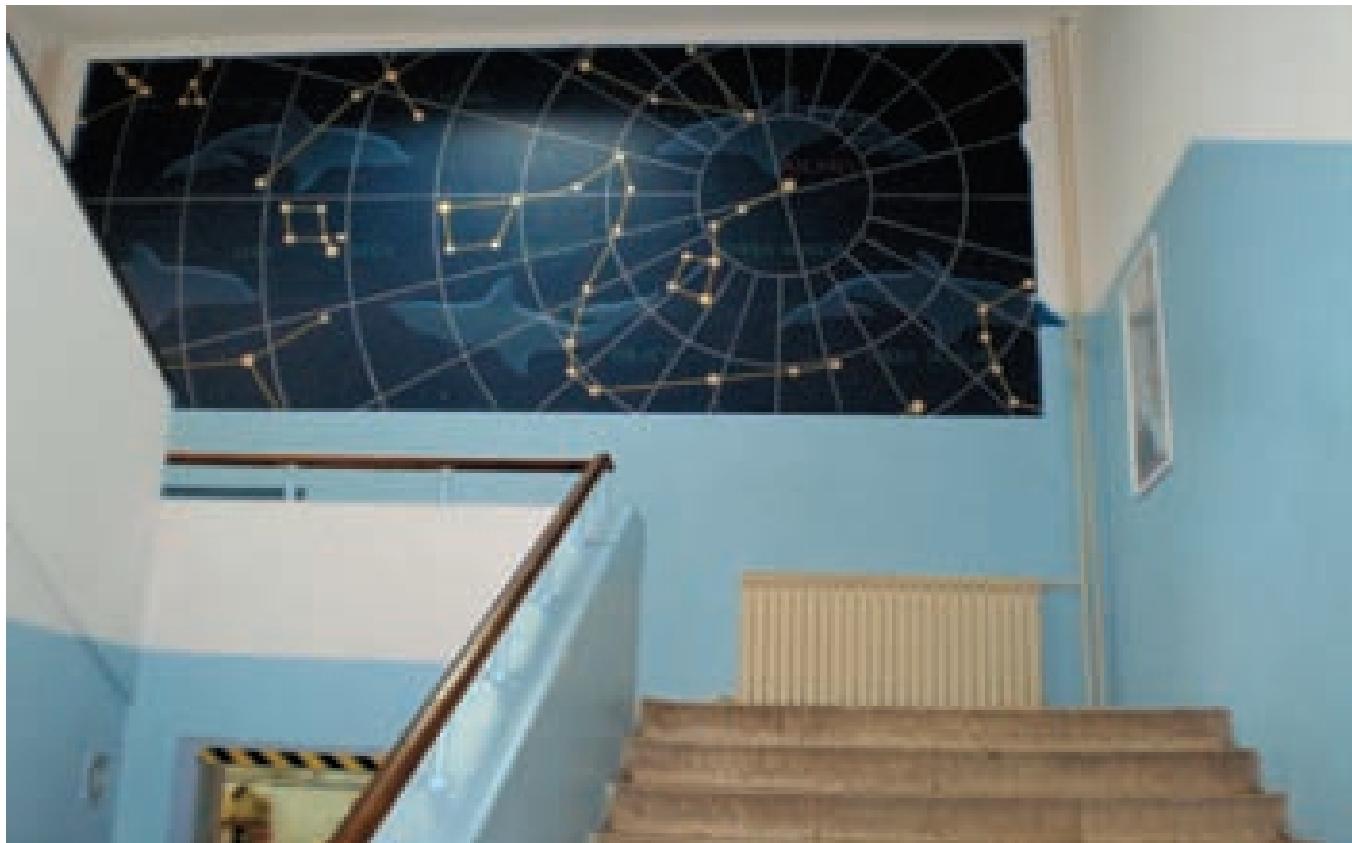
Matematika (osnovna i viša razina)

30. svibnja 2011.

Hrvatski jezik (drugi dio ispita osnovna i viša razina)

1.lipnja 2011.

Engleski jezik (osnovna i viša razina) - slušanje

JESENSKI ROK

23. kolovoza 2011.

Hrvatski jezik (oba dijela ispita)

24. kolovoza 2011.

Matematika (osnovna i viša razina)

25. kolovoza

Engleski jezik (oba dijela ispita) (osnovna i viša razina)

Rezultati Državne mature postignuti prošle školske godine u školi

Svi smo bili u silnom strahu kako će to izgledati, kako ćemo sve organizirati, imaju li naši učenici dovoljno znanja za uspjeh na ispitima. Rezultati su pokazali da imaju znanja i da mogu upisati studije koje žele. Od ukupno 97 učenika, koliko ih je bilo u završnim razredima, položilo je i upisalo željene fakultete 64, dakle 2/3 učenika. Nekolicina učenika nije obranila Završni rad, a ostali su položili ispite djelomično (najčešće je matematika bila ispit kojeg nisu uspjeli položiti)

Što je potrebno za prijavu ispita Državne mature?

Na temelju predprijava vidljivo je da su ovu školsku godinu svi učenici odlučili pokušati polagati ispite Državne mature. Od 01.12.2010. do 01.02.2011. učenici moraju prijaviti ispite u Nacionalni informacijski sustav prijava na visoka učilišta (nispuv). Kako bi to ostvarili, dobit će od ispitnog koordinatora (prof. Urličić) AAI s kojim će se logirati u bazu. Prilikom logiranja će na svoj mobitel dobiti PIN koji je potreban da bi se proces prijave dovršio.

Učenici, koji imaju pitanja u vezi s Državnom maturom, mogu mi se obratiti. Vrlo rado ću im pomoći na bilo koji način.

Korisno je znati web adresu Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje, jer je na toj stranici u izborniku s lijeve strane ispitni katalog, a s desne su nastavni programi i planovi na temelju kojih su se radili ispitni katalozi, te predviđena literatura. Ovo je posebno važno kod izbornih predmeta. Web adresa je www.ncvvo.hr

Želim vam mnogo sreće i uspjeh na ispitima Državne mature, te pri upisu na fakultet koji ćete izabrati.

prof. Edita Urličić, ispitni koordinator

KAKO SMO PREŽIVJELI PRVU DRŽAVNU MATURU

I tako je jednog dana zapisano kako je državna matura obvezni završni ispit kojeg polažu gimnazijalci na kraju svog srednjoškolskog obrazovanja. Meni bi bila iznimna čast predstaviti se kao gimnazijalka, al ne, ja to nisam. Ja sam djevojka iz jedne obične strukovne škole.

Sličim li ja nekome na pokusnog kunića? Možda imam velike uši i zdrave bijele zube, al za to krivite moga djeda i njegove pretke.

Državna matura, kao i medalja, ima dvije strane. Jedna je pozitivna, a druga negativna. Neću vam otkriti koje ima više, sami ćete procijenit. Krenimo od činjenice da smo informaciju o pisanju državne mature dobili, ako se ne varam, sredinom trećeg razreda. Sama pomisao da će to biti za manje od godinu dana i da pišemo po gimnazijskom programu, dovodila nas je do krajnjeg ludila. Ali, tko nas pita? Dotaknut ću se „privatnika“: bili smo predivna lovina za njih! Oni su samo čekali da se među nama prospere strah od državne mature i da na nama „pošteno“ zarade. Dok se nekolicina učenika oslonila na školske profesore, „masa“ njih je otišla na privatna učilišta. Mislite da je 27 milijuna kuna malo? Sramota, zar ne?

Bivši ministar znanosti, obrazovanja i športa jasno je rekao kako će državna matura zamijeniti prijemne ispite. Kao što se i očekivalo, nije bilo tako. Više od 40 % fakulteta tražilo je dodatne, po meni bespotrebne prijemne ispite koji se plaćaju od 250 do 500 kn. Isto tako, jasno je rečeno kako će nam prva godina obrazovanja biti besplatna, no sad ni u to nisu posve sigurni.

Mogla bih ovako u beskraj nabrajati negativne strane, no nema razloga za to. Odavdje ću vam sad jednu jedinu pozitivnu stranu državne mature. Naime, to se odnosi na sve koji obrazovanje žele nastaviti izvan svog grada. Državna matura je pravi spas za to. Ja osobno, planiram otići izvan Splita. Da nema državne mature, već bih nekoliko puta morala putovati do grada u kojem se želim obrazovati. Ovako sam „ubila dvije muhe jednim udarcem“ - državnom maturom prijemni ispit!

U četvrtom se razredu okončala spoznaja da pišemo državnu maturu. Rekli su nam da se ne trudimo s prosvjedima jer ih neće uvažiti. Bili smo u drastičnom

*Učenici 4.c sa svojom razrednicom
Zdenkom Blaslov*

šoku. Nismo znali kako nadoknaditi gimnazijski program. Vremena je bilo još jako malo. Pojedini profesori su nam izišli u susret i učili zajedno s nama. Subotom smo imali pripreme iz hrvatskog jezika, hvala mojoj razrednici prof. Blaslov. Nije bilo jednostavno subotom ustajati prije šest ujutro, no morali smo. Profesorica je bila nemilosrdna. Za naše dobro. Svaku subotu smo detaljno obrađivali jednu lektiru i pisali esej na određenu temu. Svi smo čekali da to sve prestane, a onda je slijedilo ono najgore. Pisanje državne mature. Sad kad se sjetim, pada mi mrak na oči. Toliku tremu neću imati niti na svom vjenčanju! Stojimo ispred razreda, profesor nas proziva, pregledava nam osobne karte i upućuje na mjesto u kojem ćemo pisati ispit. Otvaramo omotnice, a u njima naša budućnost. Pažljivo čitamo upute i počinjemo s rješavanjem. Priznajem da mi je pao kamen sa srca kad sam vidjela esej na temu „Zločin i kazna“. Glupe su priče kako je informacija o pisanju esaja na tu temu procurila u javnost. To smo svi jednostavno očekivali.

Najvažnija je lektira od svih koje su nam bile ponuđene. Sam ispit iz hrvatskog je bio meni osobno težak. Pitanja su bila zbumujuća i naprosto nisam znala što odgovoriti. Ali spas sam našla u gramatici koja mi je išla od ruke. Engleski je bio nešto lakši. Ono što smo pisali ne može se nazvat esejom. Bila su to općenita pitanja koja bi znala sva osnovnoškolska djeca. Slušni test je također bio jednostavan. S matematikom je bilo malo više problema. Većinom su to bili tekstualni zadaci od kojih se svima vrati u glavi. No, sve se da riješiti, pa smo i to.

Matura je iza nas. Ostaju sjećanja i iščekivanje rezultata.

Lucija Rosandić, 4.c (šk.god. 2009./10.)

ŽENE U MUŠKOJ ŠKOLI

Primijetila sam da mnogi ljudi ne znaju da u Pomorskoj školi Split postoji usmjerjenje špeditersko-agencijskog tehničara u koji se upisuju većinom djevojke. Pitaju me: U koju školu ideš?, kratko odgovaram: Pomorsku. Tada slijede uvijek iste reakcije i komentari „Pa i ti ćeš na brod kao brat i otac! Nisam čuo da se u Pomorskoj školuju cure?!, a ženski rod „Ajme, blago ti se...“ i slično. Prije sam se u takvima situacijama osjećala nelagodno, a sada se nasmijem i objasnim sugovorniku da u svakoj generaciji moje škole ima barem 15 učenica koje se upisuju u sva usmjerena. Osim nas „špediterki“, ima nas „ribarica, nautičarki, strojarki“. Bez obzira što smo u manjini, dobro smo prihvaćene u školi. Profesori se prema nama odnose s poštovanjem i smatraju nas uzorima za ostale učenike. Muški učenici imaju otvoreni i prijateljski odnos prema djevojkama u razredu i školi.

Poštujem i cijelim žene, ali sam svjesna da one često znaju biti zavidne i ljubomorne jedna na drugu što rezultira ogovaranjem. Muškarci su jednostavniji i iskreniji, ako im nešto smeta, kroz zezanciju će ukazati na to. Osobno mi se više sviđa čuti iskrenu kritiku, negoli lažni kompliment. Mislim da je pravi „gušť“ neopterećen doći u školu i biti u društvu nekoliko pravih prijatelja, ili prijateljica, koji me vole takvu kakva jesam, kao i ja njih. Upravo zbog svega navedenog, nije mi žao što sam se upisala u „mušku“ školu i da mogu vratiti vrijeme, ponovo bih to uradila.

Ana Rušić, 4.c

Teatar mladih

Pomorska škola ima dugu tradiciju suradnje sa institucijama kulture Hrvatsko narodno kazalište Split ima na svom repertoaru operu, balet, dramu i koncerte te gostovanja drugih kazališta. Škola, nastojeći podržati ideju približavanja mladih umjetnosti, sufincira projekt sudjelujući s trećinom cijene godišnje ulaznice, pa učenici umjesto 180 kn, koliko košta pretplata, plaćaju samo 120 kn i to u dva obroka. Naša škola već godinama uzima pretplatu Teatar mladih 2. Ove je godine uključeno 75 učenika. Predstave su vremenski razmještene od 10. mjeseca ove godine do 5. mjeseca slijedeće godine. Program Teatra mladih 2 za ovu godinu je slijedeći:

JOSIP HATZE: ADEL I MARA
IVO TIJARDOVIĆ: SPLITSKI AKVAREL
RAMI BE'ER: DODIR
SIRKKU PELTOLA: KONJ

IVO BREŠAN: PREDSTAVA HAMLETA U SELU MRDUŠA DONJA
ANTON PAVLOVIĆ ČEHOV: TRI SESTRE

Skoro je redovito da učenici koji su se jednom aktivirali, nastavljaju i slijedeće godine. To pokazuje kako zaista uživaju u ljepotama kazališnog svijeta, atraktivnim predstavama.. Mi smo na njihovo ponašanje uvijek ponosni, jer našu školu predstavljaju u dobrom svjetlu. Tako će biti i ove godine, sigurni smo.

Edita Urličić, prof.

Čime se bavimo kada nismo u školi...

Učenik sam trećeg razreda Pomorske škole i školujem se za ribarsko-nautičkog tehničara. More je moja velika ljubav i uz njega sam vezan od djetinjstva. Od svoje desete godine učlanjen sam u klub podvodnih ribolovaca „Šarog“-Stari Grad. Moj klub organizira obuku i natjecanja podvodnih ribolovaca, ali i čišće-

nje starogradskog podmorja. Nisam najmlađi član, iako imam sedamnaest godina. Ovaj sport je jako opasan, puno je ljudi izgubilo svoje živote roneći. Zato se jedno pravilo mora dobro naučiti : niti jedna riba nije važnija od ljudskog života! U podvodni ribolov, ronilac nikada ne smije ići sam, ide se uvijek u paru i važno je biti označen plutačom na morskoj površini kako bi se izbjegla moguća stradanja. Sudjelovati na natjecanjima se može kada imaš 16 godina. Moje prvo natjecanje bio je „Kup otoka“ u kojem sam prošao bez većeg ulova tj. bez važeće ribe. Kasnije sam bio na još tri natjecanja i ostvario bolje rezultate. Nadam se da će u budućnosti biti sve bolji. Najdraže mi je što se u klub upisuju novi članovi, širi se konkurenca za natjecanja i znam da će klub opstati, a ja će biti njegov član sve dok se budem mogao baviti ovim sportom.

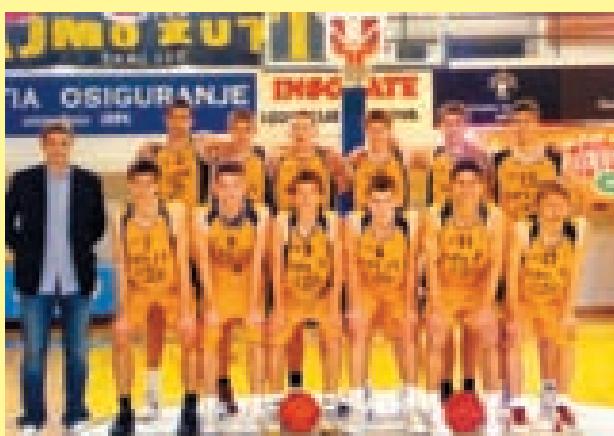
Tonko Lučić Lavčević, 3.d

Sve je počelo jednog dana kada je moj prijatelj kupio električne bubenjeve. Do tada sam bio kao i svako drugo dijete i slušao manje više istu glazbu kao i svi ostali. Moj prijatelj ih je sastavio, ja sam mu pomagao. Poslije je imao i probu sa svojim bendom, ja sam zasvirao i zaljubio se -u bubenjeve! Uskoro sam zasvirao s njima u jednom lokaluu, tamo me čuo jedan iz mog sadašnjeg benda i pozvao da dođem na njihove probe. Zasvirao sam s njima i lijepo se zabavio te uskoro postao njihov bubenjar. Održali smo već puno koncerata, bilo je i gaža i manjih nastupa. Čak smo bili predgrupa Neni Belanu i TBF-u kada su nastupali na Hvaru. Iako sada sviram u dvije grupe, nisam zadovoljan: ljudi više nemaju dobar ukus kao prije, slušaju lošu glazbu, malo je onih koji vole ovo što mi sviramo.. Drago mi je što sam se počeo baviti sviranjem, zapravo, to mi je za sada još hobi, ali nikad se ne zna, možda postane i nešto više.

Preporučujem svakom tko želi osnovati grupu da dobro promisli pri izboru ljudi koji prije svega moraju imati volju za radom. Također je važno da svi članovi budu složni pri odabiru pjesama i vrsti glazbe koju će svirati-jer bez toga nema nikakvog uspjeha. Moja grupa ima 4 člana: bubenjar, bas gitaru, solo gitaru te ritam gitaru (ujedno i vokal). Sviramo svu vrstu glazbe, samo cajke ne dolaze u obzir, a najviše volimo rock i blues .

Andro Novak, 3.d

učiti, shvatio sam da moram biti odgovoran. Zato redovno dolazim na nastavu i nastojim ispuniti sve svoje obveze (iako bude i „teških“ dana). Ne želim se odreći košarke koju volim, a škola se završti mora!

Ivanw Skejić, 3.f

Od svoje dvanaeste godine života, bavim se košarkom. Sve je započelo bezazlenom dječjom igrom na igralištu ispred moje osnovne škole. Oduvijek sam volio kolektivne sportove, a uza sve to košarka mi pruža zadovoljstvo jer je izuzetno zanimljiva. Bio sam „živo“ dijete, što bi danas rekli hiperaktivno, te su moju općinjenost košarkom, svi ukućani prihvatali i poticali me na bavljenje njome. Upisao sam se u „Košarkaški klub Split“, redovito treniram i rezultati nisu izostali.

Volim košarku, moje fizičke predispozicije su odgovarajuće, tako da se i u budućnosti vidim u tom sportu. Iako mi bude teško nakon napornih treninga

Moja razmišljanja

Hodam po svijetu kao zvijezda po nebu. Čini mi se u nepreglednom kretanju kao bez cilja, a svi znamo da cilja ima. Samo jednom sam na svijetu, živa, u pokretu i pitam se što iza mene ostaje? Kakav je kraj, je li pakao, ili raj? Drska sam. Neću raj poslije života, želim raj sada, oko sebe.

Hodam tako putem do naše škole, pješačim za zdravlje, dišem punim plućima dok me sunce miluje. Oči moram širom otvoriti jer: tu je masni papir, tamo limenka, plastična vrećica, bezbroj opušaka svugdje. Ah, da, bio je veliki odmor i sve su to ostavili moji đaci! Misle: mlad sam ja, idem samo naprijed. Tko gleda iza sebe? Neka starci samo analiziraju i uspordešuju. Sutra, sutra je novi dan!

Odmor sam dočekao i sendvič u ruke zgrabio, samo se pitam gdje ću blagovati? Tu je smeće, idem malo tamo. I tako dok čistog prostora ima, komadić rajske ljepote tražim. Raj je velik, koliko velikim ga mi učinimo!

Shvatili su momci s etike, trećaši, što bioetika je u praksi. Jednog su dana lopatu, grablje i kante u hrabre ruke uzeli, te sve do susjedne zgrade počistili. Ponosni su bili koliko su smeća prikupili i to samo tijekom jednog školskog sata! A jeste li vi primijetili da smo vam za novi odmor raj pripremili?

Ako smo vas pobudili da budete djeca cvijeća, a ne djeca smeća, javite se „etičarki“ i nove staze raja bit će pred nama.

čeka vas: Grozdana Pavletić Adorić, prof.

ISPRATILI SMO U MIROVINU...

Profesoricu Nadju Lozovinu koja je u našoj školi radila od 1976. do .2010. Po zvanju diplomirani ekonomist u školi je radila kao profesor ekonomske skupine predmeta. Što reći o našoj profesorici ? Učenik koji nije bio na njenom satu , puno je propustio. Imala je svoj specifičan način predavanja koji bi nas zainteresirao do te mjere da ne bi ni trepnuli na nastavi!

Profesora savjetnika Zorana Iku, dipl.ing.elektrotehnike, profesora računalstva koji je svoja znanja dijelio ne samo učenicima, već i svima onima koji polažu ECDL (suradnik CARNeta i autor niza informatičkih udžbenika). Djelatnik škole od 1992. do 2010.

Profesora mentora Vladimira Ševeljevića, dipl.ing.pomorskog prometa-brodostrojarskog usmjerjenja. U školi je predavao strojarsku skupinu predmeta od 1992. do 2010. i postao legenda svojim strojarima.

Rafaela Perišić, 4.c i gđa. D. Abram-tajnica škole

Petak je 26.03.2010.Škola je zamirisala po ribljim paštetama, ribi i svim morskim plodovima, a povod tomu bilo je, pogađate, obilježavanje Plavog dana. Plavi dan je postao tradicija naše škole. Grupa vrijednih SEMEP-ovaca se potrudila u pripremi pašteta i ostalih ribljih namirnica za već uobičajeni morski domjenak. Ove smo godine postavili i malu, ali stručnu izložbu o školjkama. Izložba se odlično uklopila , a školjke su bile ovogodišnja tema Plavog dana. Naše vrijedne ruke, zajedno s profesoricama Ivanom i Dafnom, školu su pretvorile u pravu malu morskou oazu. Imali smo i nagradni kviz o poznavanju Jadrana, a najbolji su za svoje znanje i nagrađeni lijepim nagradama.Iz godine u godinu pokušavamo ostvariti naš cilj; približiti učenicima sve vrijednosti našeg plavog Jadrana.Na Plavom danu učimo o bogatstvima mora kroz teme koje obrađujemo:plava riba, sol, alge, školjke, na zanimljiv i jednostavan način putem izložbi, prezentacija i mnogih plakata koje smo postavimo u predvorju naše škole.

Andrea Majstrović, 4.c

Pripreme za odlazak na Hvar, već su počele u petom mjesecu prezentacijom u gradskoj knjižnici Marka Marulića u Splitu. Izlagačima, učenicima kao i njihovim mentorima, prikazali smo naše dotadašnje prezentacije, koje svake godine pripremimo za ljetnu školu SEMEP-a na otoku Visu (Splitska riva, Ribarnica, Bačvice, Matejuška). U knjižnici smo se predstavili što smo najbolje znali, te prikupili samo riječi hvale. Nagrada našem trudu bilo je 1.mjesto i odlazak na Hvar na Državnu smotru turističke kulture.

I tu zapravo i počinje cijela ova priča.

Stigao je petak, dan odlaska. Zajedno s kolegicama iz već svima poznatog SEMEP-a, Anom Vuljak i Ivanom Čače, i naravno s našim najdražim profesoricama Ivanom Jadrijević i Dafnom Vlahović, uputili smo se katamaranom na naš najsunčaniji otok Hvar. Učenici nautičkog usmjerenja izradili su nam pandule, a profesorice su pripremile prigodne knjižice o našim prezentacijama. Te naše male suvenire dijelili smo kao znak zahvale za poziv na Hvar. Naš boravak na

Hvaru i nije bio baš kako smo očekivale, barem što se vremena tiče. Kiša je padala sva tri dana! Ali, to nas nije omelo da našu školu predstavimo u najboljem sjaju, kao školu odgoja i obrazovanja, da dokazemo opet svima da smo najbolji.

Petak je na Hvaru bio slobodan dan. Smjestile smo se u hotel Pharos, a potom otišle u obilazak grada. Brzo smo se vratile u hotel, jer čekala nas je subota,

dan D. Od samog jutra bile smo zaokupljene uređivanjem našeg štanda, upoznavali smo druge učenike i njihove prezentacije. Ali, trebalo je obaviti i "generalku", proći još jednom prezentaciju da sve prođe u redu. Na probi su padali papiri, zaboravljao se tekst, profesorice su gubile živce (samo malo), ali u samom trenutku predstavljanja naše teme i ono malo tremе što je bilo-nestalo je. Svi smo se već dobro poznavali, atmosfera je bila opuštena i odradili smo posao kao profesionalci-papiri su ostali na mjestu, a profesorice su bile zadovoljne (bilo je tu i smiješka-vidjele smo J) Moram li opet naglašavati da smo pridobili simpatije svih prisutnih? Svi su nas pohvalili, čestitali

nam. Mnoge zasluge imaju i profesorice koje su s nama radile samu prezentaciju, profesorice koje su ponekad i bile ljute na nas, ali kada sve prođe dobro, loše stvari se zaborave.

Nedjelja. Naš zadnji dan na Hvaru. I opet kiša. U našim srcima tuga, jer kratko je trajalo, a bilo je predivno, upoznali smo mnoge učenike iz cijele Hrvatske. Tuga. Ali i sreća, jer smo ispunili očekivanja profesorica. Sreća, jer smo doživjele jedno lijepo i novo iskustvo, nešto novo naučile. I opet tuga kada se sjetim da sam maturantica, da odlazim iz SEMEP-a. No, dolazi nova generacija, kojoj želim da bude barem jednak dobra kao što smo bili mi.

I sada stavljam svoj pečat za kraj i odlazim u maštajna, prisjećajući se Hvara, ali i svega što se u SEMEP-u može naučiti, doživjeti, vidjeti..

Drage profesorice, zahvaljujem se u ime svojih kolegica Ane i Ivane, te u svoje ime, za sve što ste nam omogućile da doživimo, naučimo, upoznamo družeći se s vama u SEMEP-u.

Andrea Majstrović, 4.c/ag

Suradnja s Udrugom „Zdenac“ u projektu „Zaboravljena siročad“

Pomorska škola surađuje s Udrugom Zdenac u projektu kumstva i u projektu „Zaboravljena siročad“. Kumstvo se odnosi na prikupljanje 120 € za pokrivanje troškova jednogodišnjeg školovanja kumčeta. U tome su dosad sudjelovali 4.c i 4.g razred. U okviru projekta „Zaboravljena siročad“ prikupljaju se sredstva za pomoć sirotištima u Tanzaniji. Učenici i profesori pomogli su kupnjom kalendara koji koštaju 20 kn. Ta je akcija provedena prošle i ove godine u našoj školi.

Nakon prošlogodišnje akcije dobili smo povratnu informaciju o načinu trošenja prikupljenih sredstava. Predstavnice „Zdenca“ u školi su prikazale dokumentarni film u kojem smo vidjeli da je sirotištu Chipole u Tanzaniji kupljena perilica za rublje, izrađene su sjedalice i stolovi za blagovaonicu, djeca su dobila novu odjeću, a dio novca utrošen je i za njihovu kvalitetniju prehranu. Moramo se sjetiti da na svijetu uvijek postoji netko kome treba pomoći i uvijek moramo biti spremni pružiti ruku .

Zahvaljujem svima na sudjelovanju u akciji!

Jasna Horvat Delić, prof.

Profesorice Ivana Jadrijević i Dafne Marinović, voditeljice SEMEPa u Školi, odlučile su učenike, uključene u rad, nagraditi izletom u Zadar. Ta vijest je nas učenike ribarsko-nautičkog i špeditorsko-tehničkog usmjerenja razveselila te se većina i odazvala.

U četvrtak 28.10.2010. okupili smo se ispred školske zgrade, ukrcali u autobus i krenuli. Vrijeme koje je bilo oblačno i kišovito, djelovalo je na naše raspoloženje. Svi smo bili pospani i mirni. Tek nakon sat i pol vožnje, pauza i prva jutarnja kava za one koji ne mogu započeti dan bez nje. U 11 sati smo stigli u gradić Nin koji odiše jedinstvenom ljepotom. Mi „špediteri“ smo obilazili Nin s profesoricom Jadrijević, dok su „ribari“ otišli do tamošnjeg mrjestilišta ribe s profesoricama Dafnom Marinović Ankom Mišinom. Poput pravog turističkog vodiča, profesorica Ivana nas je upoznala sa svim spomenicima Nina (kojih uistinu ima mnogo). Vidjeli smo i spomenik Grgura Ninskog koji je tri puta manji od našeg u Splitu, a posjetili smo i Crkvu sv. Križa. Ta znamenita crkva djeluje puno većom, nego što to uistinu jeste: kada uđete u nju, shvatite da je to skučena crkvica u koju jedva stane 15-ak ljudi. Osim povijesnih znamenitosti, Nin me oduševio što na svakom koraku vidite cvijeće, uređene vrtove, a nigdje smeća! To je pokazatelj s kojom ljubavlju i poštovanjem se Ninjani odnose prema svome gradu, što se rijetko viđa. Javnosti je

manje poznata tamošnja solana koju smo također posjetili. Hodali smo betonskim putem, okruženi bazenima ispunjenih mutnim morem u kojima nastaje sol. Mnoštvo je galebova letjelo nad nama i bazenima, a put kojim smo prolazili bio je „ukrašen“, njihovim izmetom kojeg smo izbjegavali, netko s više, a netko s malo manje sreće. Pomicala sam: kakva je ovo solana, neću više nikada jesti sol?! Ta misao se javila i kod drugih učenika što je bilo vidljivo na njihovim licima. Djelatnik solane nam je kasnije objasnio da je sol koja trenutno nastaje namijenjena zimskom posipanju cesta. A sol koja se koristi za prehranu ljudi pravi se ljeti: tada zapošljavaju čovjeka (pazite sad ovo): on tjeraj galebove metlom ili zviždanjem zviždaljkom. Na taj način nastaje jestiva i čista sol. Nakon te informacije smo odahnuli.

Kasnije smo krenuli u Zadar i po dolasku dobili dva sata slobodnog vremena. Ja i moja prijateljica smo se prošetale gradom i posjetile Muzej grada Zadra u kojem je bila izložba inspirirana Domovinskim ratom, crno bijele fotografije s ratnim motivima nas nisu ostavile ravnodušnima. Svi zajedno smo posjetili Muzej antičkog stakla i pogledali film o izradi stakla u Rimu prije tisuću godina. Stakleni predmeti su se pravili puhanjem, a puhači stakla su bili pravi umjetnici što potvrđuje izloženo. Razgledali smo stakleni nakit, razne posude, kuhinjski pribor....

Uskoro je pala noć, a mi smo otišli do rive na kojoj je umjetnička instalacija Pozdrav suncu zasjala u punom sjaju u mnoštvu duginih boja. Slikali smo se za uspomenu baš tu, okruženi prekrasnim bojama i zvukovima Morskih orgulja. Na povratku smo bili boljeg raspoloženja, zabavljali smo se i pjevali. Izlet će nam svima ostati u lijepom sjećanju.....ali: ma koliko Nin i Zadar bili lijepi, -nima Splita do Splita-kod kuće je najlipše !

ANA RUŠIĆ; 4.c

Izlet s vjeroučiteljima

“Bože,da učinimo sve skale do neba,s kojom to molitvom bi pred tebe stali...”

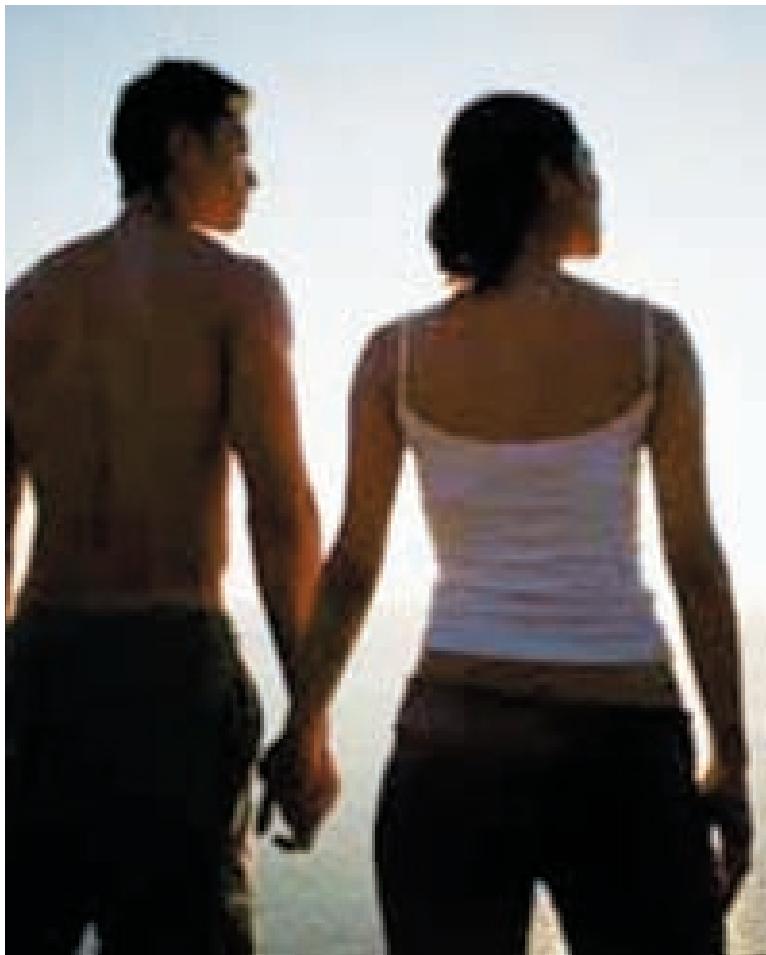
I ove godine, održao se susret splitsko-dalmatinskih maturanata u Humcu, Međugorju i Mostaru, među njima smo bili i mi: ponosni učenici Pomorske škole Split. Malo je riječi kojima bih opisala taj,na prvi pogled običan, jednodnevni izlet. Isprepletene emocije,ozarena lica učenika,te sretna srca profesora, samo su neke od osobina koje mogu pridružiti sveukupnom dojmu. Kako bi što bolje proživjeli naše trenutke,otvorite širom oči i pažljivo pročitajte moje misli. U 7:00 sati ujutro,uz Božji blagoslov,krenuli smo iz Splita-”najlipšeg grada na svitu”. Da situacija u autobusu ne bude monotona, uključili smo moždane vijuge. Dok je “ekipa sa zadnjeg sjedišta” puštala pjesme i zabavljala svoje bližnje,nekolicina nas je čitala i komentirala vijesti iz “24 sata”. Maštovito,zar ne? Prvi kratki,a i nadasve napeti predah, bio je na granici. Mislili smo kako će nas procijeniti kao neke opasne likove, no naša nevina lica, pričala su drugu priču. Nedugo potom smo pristigli u Humac. To je naseljeno mjesto u sastavu općine Ljubuški u Federaciji Bosne i Hercegovine. Tamo smo se zadržali nekoliko sati. Otišli smo na misu i pomolili se dragom Bogu,da nas čuva uvijek i svugdje. Sljedeće odredište bilo je Međugorje, jedno od najpoznatijih rimokatoličkih svetišta na svijetu. Postalo je poznato kroz ukazanja Djevice Marije, koja se kao fenomen počela javljati 1981. godine, nakon čega se razvio vjerski turizam. Od tada je ovo hercegovačko mjesto jedno od najpoznatijih turističkih centara Bosne i Hercegovine. I na koncu svega,završismo mi u Mostaru. Kako sam napisala par riječi o prethodnim

gradovima, red je i da o ovom napišem nešto. Mostar je grad i općina u Bosni i Hercegovini, smješten je na obalama rijeke Neretve, kulturno je i gospodarsko središte Hercegovine, a ujedno i njen najveći grad. Većinu događaja s izleta, pamtit ću upravo iz ovog grada. Tu smo se stvarno maksimalno zabavili,a i međusobno dobro upoznali. Pojedinci, koji su čitav dan čekali ćevape, ni pod razno ih nisu dočekali (nemojte nikome reći da se radi o meni). Kraj ovog predivnog druženja “začinili” smo u busu. Pjesmama smo zahvalili svima koji su nam omogućili ovo putovanje,a i oprostili se jedni s drugima:
“Vratili se maturanti, di su bili? Niko pravo ne zna, neka ne zna! Di su bili, da su bili, lipo im je bilo.”

Lucija Rosandić,4.c
šk.god.2009./10.

P. S. Poseban pozdrav najboljim vjeroučiteljima Stipi Čeki i Hrvoju Petrušiću, koji su nas trpjeli cijeli dan!

POSVEĆENO PRIJATELJU KOJI NAS JE OSTAVIO

Kad si bija sa njom, nas ko da neznaš,
A sad kad te osta vila, nas tražiš i trebaš.
Bez nje tvoje lade su potonule,
Samo da znaš da sve su žene nula.
A mi, mi ćemo ti život stvorit,
Samo trebaš reć: neće se ponovit.
Brate, ti trebaš nas
I lažu kad kažu da u čaši je spas!

With so much to say,
My pen is afraid.
Something that will stay
Maybe longer than our way.
You can forget one day,
But this page will say,
We didn't just lay there,
Our souls made love babe.

David Genzić i Frane Maras iz 3.d.-piesmu napisali,
uglazbili, snimili, posvetili: Padovanu.

Na krilima ljubavi

Podigni me iz ovog carstva dubina,
Uzmi za ruku i povedi
Po pješčanim dinama svoga srca.
U sutoru, odvedi me do izvora svoje duše.

Neka nas ljubav vodi
Kroz labirinte naših osjećaja.
Nemaš se čega bojati,
Ostavi strah iza sebe:
Ja sam samo dječak
Koji izgubljen luta
Po obalama tvoga srca
Tražeći smisao života i smrti,
Nadu u svoje postojanja.
Tražeći nešto za čim svi tragamo,
Nešto tako nedostižno,
Veličanstveno i opojno što se zove ljubav.

Ne dopusti nikada
Bol u srcu svom, lom u duši.
Ne dopusti da ti tuga preplavi srce,
Da živiš između sna i jave.
Tanka je linija života i smrti,
Ljubavi i bola, sreće i očajanja.
Ne dopusti nikada da umre ljubav u tebi,
Ne dopusti nikada da zaboraviš:
Kako je voljeti i biti voljena!

Marin Đurović, 3.f

Lidrano

Jakov Šerić , učenik 2.f prilikom nastupa na Državnom natjecanju LIDRANU, održanom u hotelu Solaris od 27. do 29.ožujka 2010. Za nastup je Jakov odabrao stihove na čakavskom „ Na feti svitanja....“ profesora T. Najeva. Vrijedno je tijekom zime uvježbavao svoj nastup i predstavio se na općinskoj, županijskoj smotri, a potom i na državnoj. Nagrada mu je bilo dvodnevno druženje s mladima iz cijele Hrvatske u Šibeniku.Zaslužio je čestitke za svoj trud i uspješnu izvedbu.

T. Grujić

Jesenje večer

Jesen je tu. Polako, ali sigurno uvlači se u naš grad, na more, brda, u parkove...

Spušta se mrak. Hodam cestom koja nestaje u daljini. Pod nogama osjećam vlagu i hladnoću. Lagano gažim suho lišće koje je počelo padati s prvim jesenjim vjetrom. Prolazim ulicom ispod dugog reda kestenja punih bodljikavih plodova.

Na licu počinjem osjećati sitne kapljice kiše. Gledam put neba i vidim tisuće isprepletenih kapljica oko noćnih svjetiljki. Otvaram kišobran i stišćem jaknu da mi bude toplije. Kiša kucka i lupka po staklima automobila, pločnicima, stablima, cesti...Pored mene prolaze ljudi, tužnih lica, žureći, svatko uronjen u svoje misli. Pogled mi, pun divljenja, mami more, tamno, mračno, duboko i beskrajno snažno. Vjetar se diže. Dolazi s mora. Valovi se prelijevaju jedan preko drugog, postaju nemirniji i bučniji, dočekujući kišu. More udara u obalu, uzdiže se u bezbrojne kapljice koje se pjene, pa se ponovo vraćaju na pučinu. Cijeli se grad uznemirio. Vjetar njiše palme, stabla pelegrinki, kestenja, uvlači se u uličice, na trgove, a cestom se slijeva kiša. Sklonio sam se od nevremena. Sve je postalo pusto. Nakon nekog vremena, kiša se smirila, a vjetar utišao. Poneka zalutala kap još bi pala. Pogledao sam u nebo i video kako se oblaci razilaze dok su prve su zvijezde ponosno i snažno sjajile na nebnu. Zamirisalo je more, grad, stabla kestenja, pelegrinke, parkovi, sve je zablistalo pod sjajnim gradskim svjetiljkama.

Jesenja je večer opet bila lijepa, obojana najljepšim bojama, kakve nam samo jesen može dati.

IVAN RADAN, 1.a

Die deutsche Ecke

Freddy Quinn - Junge komm bald wieder 1963.

Junge komm bald wieder, bald wieder nach Haus
 Junge fahr nie wieder, nie wieder hinaus

Ich mach mir Sorgen, Sorgen um dich
 Denk auch an morgen, denk auch an mich
 Junge komm bald wieder, bald wieder nach Haus
 Junge fahr nie wieder, nie wieder hinaus

Wohin die Seefahrt mich im Leben trieb
 Ich weiss noch heute, was mir Mutter schrieb
 In jedem Hafen kam ein Brief an Bord
 Und immer schrieb sie "Bleib nicht so lange fort"

Junge komm bald wieder, bald wieder nach Haus
 Junge fahr nie wieder, nie wieder hinaus

Ich weiss noch wie die erste Fahrt verlief
 Ich schlich mich heimlich fort als Mutter schlief
 Als sie erwachte war ich auf dem Meer
 Im ersten Brief stand "Komm doch bald wieder her"

MORNAR

ZAGRLJAJ
 Vasko Lipovac (1931.-2006.)

Freddy Quinn-Dječače, vrati se brzo, 1963.

Dječače, vrati se brzo u svoj dom
 Dječače, ne plovi više po moru tom

Brinem se, brinem za te
 Misli na sutra, misli na me
 Dječače, vrati se brzo u svoj dom
 Dječače, ne plovi više po moru tom

Kamo me god plovidba u životu odnijela
 Još i danas pamtim što mi je majka pisala
 Pismo je došlo na brod u luku svaku
 I uvijek je pisala „ne ostaj dugo tako“

Dječače, vrati se brzo u svoj dom
 Dječače, ne plovi više po moru tom

Još pamtim kako je zastava prva vijorila
 Iskrao sam se dok majka je još spavala
 Na moru sam bio kad se probudila
 „Vrati se brzo“, u prvom je pismu napisala

/ Za vas odabrala i s njemačkog prevela: Jasna Horvat Delić, prof./

KAMPANELI

Izmej bardih ol u valah
izmej borih po škojima,
vididu se mola mista
s oblačićin loškeg dima.
Vididu se mola mista
s oblačićin loškeg dima.

Po mistima kampaneli
povarh kuć su se ustali
i gledodu po pojima
i po mistu i po vali.
I gledodu po pojima
i po mistu i po vali.

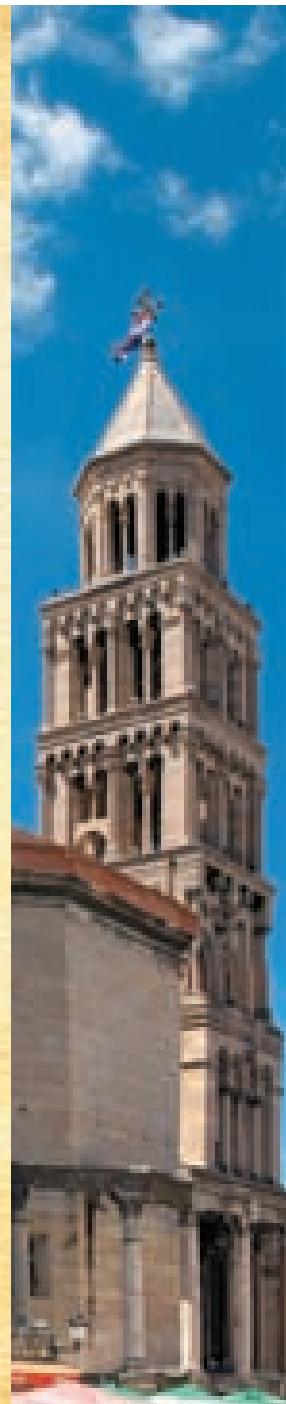
Jedon, gledo dol u valu,
kako ribar karpi mrižu,
ol mornare dol na brodih
ča na jarbol jidra dvižu.
Ol mornare dol na brodih
ča na jarbol jidra dvižu.

Drugi gledo po dvorima
molu dicu, ča igraju,
ol u pojih red težocih,
ča u foši maškinou.
Ol u pojih red težocih,
ča u foši maškinou.
Ol po putih mole ženske,
kad pomalo s rukom gredu,

ol za kuću, di u hlodu
store ženske vunu predu.
Ol za kuću, di u hlodu
store ženske vunu predu.

Sve gledodu kampaneli
posrid mistih po škojima,
a kucodu kako sarca,
a reloji svej u njima,
a kucodu kako sarca,
a reloji svej u njima.

*izmej = izmedu,
ol = ili,
škoj (škoj, od tal. scoglio) = otok,
mola (mola mola) = mali, maleo,
loškeg = lakog (gen. sing.),
kampanel (od tal. campanile) = zvonik,
vala = urala,
jedon = jedan,
dol = dolje,
karpići = krpiti
težocih od težak = težak,
foša (tal. fossa) = jarka,
maškinou / maškinou –
maškinat / maškinaju,
kucodu = kucaju,
a reloj (tal. orologio) = sat,
svej = svad, nepristano*

Preuzeto iz PRIPOVID O DALMACIJI

Kapetan i državni tajnik Mario Bobić uručuje stipendije

Ukupno 49 učenika i 20 studenata pomorskih učilišta u Splitu od jučer su stipendisti Ministarstva mora. Mjesečni je iznos četverogodišnje stipendije za đake 800 kn, a za studente 1200 kn

Preuzeto iz Slobodne Dalmacija, 27. 11. 2010.

BACALO ILI PANDUL, oplet čija je namjena dobacivanje konopa s kopna na brod, s broda na kopno, s broda na brod. Pandul sa sobom povuče uzicu, pomoću koje se dovuće lancana (teški brodski konop za privez). Pandul je zapravo opletena metala kugla, ili drugi okrugli uteg na kraju dugog konopa (užeta) ili uzice.